

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. november 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0691
Dok.: RAJ40738

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 15 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. oktober 2008.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 15 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Højesteret har i to domme afsagt den 11. marts 2008 underkendt den hidtidige praksis anvendt af politi og anklagemyndighed i forbindelse med administration af busloven, hvorunder Højesteret har fundet, at der ikke var hjemmel til at straffe privatpersoner for ulovlig erhvervmæssig personbefordring i forbindelse med kørsel i mindre minibusser.

Rigsadvokaten har i den anledning udsendt en informationskrivelse af 28. marts 2008 (Rigsadvokaten Informerer Nr. 6/2008) til samtlige statsadvokater, samtlige politidirektører, politimesteren i Grønland og politimesteren på Færøerne, hvor disse opfordres til at gennemgå sager svarende til de to, der blev afgjort i Højesteret den 11. marts 2008.

Justitsministeren bedes oplyse, hvor mange lignende sager, der eksisterer, hvor personer er blevet straffet for overtrædelse af buslovens § 1, og hvor det må antages, at disse sager kan genoptages.”

Svar:

Til brug for besvarelsen har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Højesteret afsagde den 11. marts 2008 dom i to sager vedrørende overtrædelse af § 1, stk. 1, i lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 19. februar 2003 med senere ændringer.

Efter denne bestemmelse kræves der tilladelse til udførelse af erhvervmæssig personbefordring med dansk indregistreret motorkøretøj, der er indrettet til befordring af flere end 9 personer, føreren medregnet. Ved erhvervmæssig personbefordring forstås efter lovens § 1, stk. 3, nr. 1, at der udføres kørsel med personer ”uden en nærmere tilknytning” til den person, virksomhed eller sammenslutning, der udfører eller lader kørslen udføre. Består der omvendt en sådan ”nærmere tilknytning” mellem føreren og passagererne, anses kørslen for ikke-erhvervmæssig og dermed tilladelsesfri.

De to sager, der blev behandlet i Højesteret, drejede sig om, i hvilket omfang private personer kan foretage buskørsel, uden at kørslen kan anses for erhvervmæssig og dermed omfattet af kravet om en tilladelse.

I relation til privates kørsel er begrebet ”nærmere tilknytning” hidtil blev fortolket således, at der kunne ske befordring af den nærmeste familie uden tilladelse, men ikke af f.eks. naboer, venner og bekendte.

Højesteret afviste i de to sager, at der efter ordlyden af bestemmelsen i § 1, stk. 3, nr. 1, var grundlag for at begrænse begrebet ”nærmere tilknytning” til alene at omfatte den nærmeste familie og fandt herefter, at de tiltaltes befordring af henholdsvis et fjernere familiemedlem og tre nære venner kunne ske uden tilladelse.

Højesteret frifandt således i begge sager de tiltalte for overtrædelse af lovens § 1, stk. 1. Som følge heraf blev de tiltalte endvidere frifundet for overtrædelse af reglerne om installation af kontrolapparat og for overtrædelse af færdselsloven.

De to sager er i øvrigt nærmere omtalt i Rigsadvokaten Informerer nr. 6/2008, der den 28. marts 2008 blev udsendt til samtlige statsadvokater og politidirektører.

2. Som følge af resultatet i de to sager har Rigsadvokaten vurderet, at det er nødvendigt, at sager om overtrædelse af § 1, stk. 1, i lov om buskørsel, som er afgjort på baggrund af den hidtidige fortolkning af loven, gennemgås på ny med henblik på at vurdere, om der er truffet afgørelser i strid med Højesterets domme.

På den baggrund har Rigsadvokaten via Kriminalregisteret udfundet et antal afgjorte sager om overtrædelse af lovens § 1, stk. 1, hvor der kan foreligge en tilsvarende problemstilling som i de to Højesteretssager.

Disse sager er politikredsene blevet anmodet om at gennemgå med henblik på en vurdering af, om der er grundlag for at træffe en ny afgørelse i sagerne.

Derudover er politikredsene blevet anmodet om at undersøge, om der kan være sager – ud over de sager, der er udfundet via Kriminalregisteret – som vedrører samme problemstilling. I givet fald skal kredse også vurdere disse sager på ny.

Da sagerne således er fremsendt til de enkelte politikredse til nærmere vurdering, er det ikke muligt at oplyse, hvor mange sager der vedrører samme problemstilling som de to Højesteretssager, herunder i hvilket omfang der kan være grundlag for at genoptage sagerne.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Rigsadvokaten.